

ZÁPIS

z jednání hodnotící komise pro výzvu č. 03_23_051 Operačního programu
Zaměstnanost plus

Datum jednání	29.5.2026
Čas jednání (od – do)	12:30 – 14:00
Místo jednání	Kartouzská 4, Praha 5, místnost 318
Počet členů hodnotící komise	5
Seznam účastníků	Viz prezenční listina v příloze zápisu

Přehled hodnocených projektů:

Č.	Registrační číslo projektu	Název projektu	Výsledné bodové / slovní hodnocení projektu	Detail hlasování o výsledném hodnocení
1.	CZ.03.03.01/00/23_051/0007293	Chytrá sdílená péče PLUS	48,75 / Nevyhověl	Pro: 3 Proti: 0 Zdržel se: 1 Nepřítomen: 2

Odůvodnění výsledného bodového / slovního hodnocení pro každý z hodnocených projektů je uvedeno v jednotlivých věcných hodnoceních v příloze tohoto zápisu.

Zápis je vyhotoven přímo na jednání hodnotící komise, k jeho znění nebyly vzneseny žádné připomínky. Všichni členové vyjádřili souhlas s jeho zněním.

Přílohy:

- Prezenční listina
- Vypracované věcné hodnocení (pro každý hodnocený projekt – viz výše) jedno hodnocení
- Příloha č. 3 Záznam o průběhu jednání komise

Soulad zápisu s průběhem a výsledky jednání potvrzuje:

Tajemník hodnotící komise	
Datum	29.5.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Předseda hodnotící komise	
Datum	29.5.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Detail hodnocení

Název projektu Chytrá sdílená péče PLUS
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_051/0007293

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 29. 5. 2026
Status Nevyhověl
Soubor kritérií OPZ+_VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 48,75
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Toto je třetí podání projektu. Žadatel ve třetí verzi doložil zájem tří partnerů a vyjádření Středočeského kraje k zapojení, doplnil samostatnou přílohu Popis systémové změny, aktualizoval přílohu Víze a systém o čtyři scénáře udržitelnosti, přiložil Harmonogram projektu a Odůvodnění položek rozpočtu. Tyto formální úpravy zlepšují strukturu projektové dokumentace a HK toto úsilí oceňuje. Žadatel prokazuje schopnost rychle reagovat na zpětnou vazbu a doplňovat dokumentaci. Současně HK konstatuje, že zásadní obsahové slabiny identifikované v obou předchozích podáních zůstávají i ve třetí verzi nevyřešeny:

- Žadatel nepředkládá hlubší, kontextově ukotvené poznání systému v konkrétních územích Středočeského kraje a hl. m. Prahy. Specifika obou území, která se v běžné praxi sociálních služeb liší prakticky vším, v projektové dokumentaci nereflktuje.
- Klíčové tvrzení o exponenciální škálovatelnosti case managementu díky digitálním nástrojům (z „jednotek klientů“ manuálně na „desítky klientů“ s CHSP), na němž stojí celý argument pro systémovou změnu, není doloženo daty z předchozí pilotáže v projektu 057.
- Žadatel nereflktuje vlastní zkušenost z pilotáže 057, kde se ukázalo, že místní dobrovolníci, jedna z klíčových cílových skupin, mobilní aplikaci CHSP nevyužívají. Místo úpravy záměru plánuje zapojit dobrovolníků více.
- V projektové dokumentaci chybí jasné rozlišení mezi tím, co je u žadatele jako komerčního provozovatele tísňové péče již vytvořeno a v provozu, a tím, co se má z projektu nově vyvinout. Bez tohoto rozlišení nelze posoudit adekvátnost rozpočtu na IT složku projektu (přibližně až 8,2 mil. Kč z celkových 16,5 mil. Kč).
- Doložený zájem partnerů se navíc neodráží v těle žádosti. Rozsah jejich zapojení je sice

specifikován v prohlášeních, ale nepromítá se do popisu klíčových aktivit a jejich realizace; jde tak o formální doplnění bez reálného dopadu na samotnou realizaci projektu.

- Ve scénářích udržitelnosti B, C a D žadatel otevřeně přiznává, že po skončení projektu počítá s komerčním využitím platformy (komunitní licence, data-as-a-service, partnerství s pojišťovnami). Otevřenost obchodního modelu HK oceňuje, ale ve spojení s rozsahem veřejné podpory a s nákupem vlastních produktů žadatele z dotace (150 ks SOS zařízení pro 50 účastníků projektu) jde o okruh, který by žadatel měl při osobní účasti vysvětlit. S tím souvisí i přetrvávající uzavřenost žadatele vůči ostatním poskytovatelům péčových služeb, vůči jejich zkušenostem, vazbě na koordinaci a spolupráci s obcemi a MAS, kterou žadatel ani ve třetí verzi nepřekonává.
- Vnitřní nekonzistence projektu zůstává neopravena. V žádosti jsou indikátory 622002 (počet podporovaných orgánů veřejné správy) a 626000 (účastníci se získanou kvalifikací) nastaveny na 0, zatímco textový popis klíčových aktivit opakovaně mluví o zapojení kraje, ORP a o školení uživatelů a koordinátorů.
- Evaluační design udržuje TBIE rámec, ale do operativní podoby ho nedotahuje. Chybí konkrétní validizované měřicí nástroje, popis výchozího stavu (baseline) a jakákoli forma srovnávacího kontrolního vzorku. Vzhledem k tomu, že v rozpočtu jde na evaluaci pouze 500 tis. Kč při kapacitě evaluátora 20 hodin měsíčně, je realistická hloubka dopadové evaluace omezená již z této vstupní úvahy.

Žadatel mezi druhým a třetím podáním přidal další přílohy, další scénáře, další prohlášení. Co nepřidal, jsou hmatatelné závazky vnějších aktérů, ověřená data z terénu a operacionalizace evaluačních nástrojů, tedy přesně to, co výzva 051 pro realizační fázi sociální inovace vyžaduje. Většina úprav se tak nadále odehrává „na papíře“, aniž by zasáhla podstatu nedostatků. Třetí podání je tak důkazem schopnosti doložit dokumenty, méně už důkazem, že projekt stojí na pevné půdě.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Jedná se o třetí podání téhož projektu. Žadatel ve třetí verzi doplnil samostatnou přílohu Popis systémové změny a aktualizoval přílohu Vize a systém o čtyři pilíře (case management, koordinace zdrojů, digitální nástroje, legislativní ukotvení) a o čtyři scénáře udržitelnosti A–D. Hodnotící komise (HK) oceňuje, že struktura argumentace je nyní přehlednější než ve druhém podání. Tato formální úprava však nepřináší obsahový posun. Příloha Popis systémové změny v rozsahu šesti stran neodkazuje na jediný externí zdroj — žádnou analýzu MPSV, žádnou studii VÚPSV, žádný strategický dokument kraje, žádnou zahraniční evidenci. Tvrzení o rozšířené péči, duplicitních sociálních šetřeních a nevyužitých kapacitách se opírají výhradně o přesvědčení žadatele. V realizační fázi výzvy 051 HK očekává argumentaci podloženou daty. Slabá zůstává i opora v žadatelových vlastních zjištěních. Ze zprávy o průběhu empatické fáze a dalších dokumentů sice vyplývá, co žadatel pro vymezení problému zrealizoval, tato zjištění však i ve třetí verzi žádosti působí velmi obecně a povrchně. Z některých částí není zřejmé, jaké metody žadatel pro svá zjištění využil a jakou mají tato zjištění váhu. Předložené závěry navíc stále jasně nepoukazují na dostatečné ponoření se do situace z pohledu dotčených aktérů ani na získání praktických zjištění z terénu. HK proto nedokáže ověřit, jak byly kvantitativní či kvalitativní poznatky využity při volbě řešení; konkrétně není zřejmé, z jakých zjištění žadatel vychází při nastavení pozice case managera jako samostatného paragrafu v zákoně o sociálních službách. Volba území (Středočeský kraj a hl. m. Praha) zůstává ve třetí verzi nadále bez podložení. V přílohách nepřibyla data o čekacích dobách na sociální služby v těchto regionech, o kapacitách jednotlivých ORP, o struktuře poskytovatelů domácí zdravotní péče ani o existující síti komunitních a dobrovolnických organizací. Žadatel říká, že chce pilotovat ve dvou územích, ale o těchto územích neříká, čím se vlastně liší od ostatních. Žadatel sice v	Ano

									<p>této verzi dokládá prohlášení o konkrétním zapojení čtyř subjektů (včetně Středočeského kraje, dvou MAS a jednoho poskytovatele sociálních služeb) a popisuje jejich velmi rozsáhlé zapojení; tento popis se však neodráží v nastavených klíčových aktivitách a předložený Model krajské implementace ani aktualizovaná Vize a systém nejsou s těmito prohlášeními o zapojení provázány. V závěru přílohy Popis systémové změny žadatel uvádí, že „bez takovéto systémové změny nebude možné v podmínkách stárnoucí populace zajistit dlouhodobou dostupnost sociálně-zdravotní péče v ČR“. Toto je rétorická figura, která žadatele staví do role jediného nositele řešení celonárodního problému. Téma integrace sociálně-zdravotní péče v ČR řeší po dvě dekády řada subjektů (MPSV, kraje, VÚPSV, projekty Budme profi či Sypovo), na něž se žadatel ve své příloze sám odkazuje. Z těchto šesti stran však HK nedokáže odvodit, v čem se přístup CHSP od těchto předchůdců odlišuje, na čem konkrétně staví a v čem je přidaná hodnota. Potřebnost koordinace péče a propojení klíčových aktérů je přitom samozřejmě nepochybnitelná; HK však i nadále postrádá hlubší systémové ukotvení problému ve vazbě na zdravotnictví, sociální služby, dobrovolnictví a veřejnou správu. Žadatel zařadil novou cílovou skupinu „Veřejnost“ (dobrovolníci a komunita) a „Poskytovatelé a zadavatelé sociálních služeb“. Tyto skupiny jsou popsány v rovině obecných tvrzení, bez kvantifikace a bez jediného konkrétního partnera, který by za danou cílovou skupinu hovořil. HK proto konstatuje, že přidání Popisu systémové změny zvýšilo přehlednost dokumentace, nikoli hloubku poznání. Třetí podání mění obal, nikoli obsah, a podstatu nedostatku identifikovaného v druhém podání nepřekonává.</p>	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečn é	<p>I ve třetím podání platí, že žadatel jako registrovaný poskytovatel působící od roku 2014 zná české prostředí péče o seniory. Tuto pozici HK nepochybně. Žadatel rovněž ve třetí verzi doložil vhodně Prohlášení o spolupráci a explicitně zmínil návaznost na předchozí projekty case managementu. Hloubka spolupráce a porozumění práce uvedených subjektů, znalost prostředí, ve kterém se pohybují (mají společně pohybovat) však nadále v žádosti není dostatečně popsána a konkretizována. Také deklarovaný rozsah zapojení spolupracujících subjektů se neodráží v dalších částech žádosti, v popisu klíčových aktivit, jejich realizace ani v nástrojích pro zapojení partnerů. Nejasná zůstává i samotná logika volby čtyř subjektů: jeden z nich působí zčásti v Praze a zčásti ve Středočeském kraji, jeho velikost ani počet klientů však ze žádosti nevyplývá a obě MAS jsou ze Středočeského kraje, takže není zřejmé, jak by jejich</p>	Ano

									<p>pojetí reflektovalo specifika hlavního města Prahy. I když žadatel dodal prohlášení o partnerství se Středočeským krajem a při osobní účasti na jednání HK s Prahou, celá konstrukce dlouhodobé udržitelnosti stojí na tom, že kraj systém převezme. Partnerství ovšem závazek převzetí neobsahuje, žadatel tak dostatečně nepracuje s rizikem, že výstupem bude scénář B, C nebo D, tedy varianta, kde model přejde do komerčního či minimalistického režimu. Žadatel sice v druhém podání argumentoval, že před schválením projektu nelze získat z úrovně kraje konkrétní závazek, což HK přijímá — ale tři podání projektu a tři roky práce by měly stačit alespoň na dopis o záměru. Tři varianty udržitelnosti, jimiž žadatel reaguje na dřívější výhradu HK, že projekt necílí na systémovou změnu, navíc postrádají jasný logický kontext k současné praxi. Výzva 051 přitom v realizační fázi předpokládá jasné, ověřené a kontextově ukotvené poznání situace, nikoli pouze rámcový a převážně interní popis. Z příloh Víze a systém a Popis systémové změny nelze odvodit, jak konkrétně se poznatky z pilotáže projektu 057 promítly do návrhu třetí verze. Žadatel ve Zprávě o průběhu empatické fáze popisuje 35 dotazníkových respondentů a 25 testovaných klientů rozprostřených v devíti krajích, ale nedokládá ani jednu vyvrácenou hypotézu, ani jeden opuštěný prvek řešení, ani jednu zásadní úpravu, která by vznikla na základě zpětné vazby. Pilotáž je prezentována jako řetězec úspěchů (růst spokojenosti, růst zapojení dobrovolníků), což budí pochybnosti. HK se totiž domnívá, že cenným zdrojem pro rozhodování o průběhu projektu jsou nejen úspěchy, ale také neúspěchy, resp. poznání, co nefunguje, za jakých podmínek, v jakém kontextu atp. Z dokumentace také není zřejmé, jaké metody byly při sběru výše zmíněných dat použity. Jednu zajímavou skutečnost přitom žadatel uvádí sám: v pilotáži 057 bylo zapojeno sedm „místních dobrovolníků“ a ani jeden z nich nevyužíval mobilní aplikaci CHSP. To je empirický doklad o tom, že hlavní digitální nástroj, na němž celý projekt stojí, v praxi u klíčové cílové skupiny nefunguje. Žadatel tuto skutečnost zaznamenává, ale ve třetí verzi z ní nevyvozuje důsledky, naopak plánuje zapojit dobrovolníků více. Ve třetím podání rovněž nadále chybí analýza odlišností mezi specifiky Středočeského kraje a Prahy, dvou územích, která se v běžné praxi sociálních služeb liší prakticky vším: hustotou poskytovatelů, organizací ORP, strukturou cílové skupiny, dostupností komunitních zdrojů, kapacitami nemocnic, sítí praktických lékařů. Pro projekt, který chce ověřit krajský model, je rozdíl mezi rozsáhlým</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

									venkovským krajem a hlavním městem zásadní. V dokumentaci se nereflktuje. Bez takové analýzy (která by zahrnovala rovněž zapojení rodin a motivaci poskytovatelů) nelze tvrdit, že žadatel ví, v jakých podmínkách má být řešení implementováno; to představuje kritické riziko neúspěchu tohoto projektu - neaplikovatelnosti řešení v jednotlivých krajích. Ve vazbě na poskytovatele sociálních a zdravotních služeb zůstává žadatel rovněž v obecné rovině, bez rozlišení specifik mezi sociální a zdravotní oblastí, používanými evidenčními systémy a reálnými možnostmi jejich sdílení. HK tedy konstatuje: žadatel ve třetí verzi přidal formálně partnery, přidal přílohu, přidal scénáře. Co nepřidal, je doložené poznání systému, kontextu a aktérů mimo vlastní organizaci. Tento nedostatek byl identifikován v obou předchozích kolech hodnocení a třetí podání jej zásadně neřeší.	
2. Účelnost	K	Ano	7,50	30,00		0,00	15,00			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	I ve třetí verzi není dostatečně jasné, jakými konkrétními mechanismy navržené řešení povede k deklarovaným dopadům. Žadatel doplnil Popis systémové změny s kapitolou „Hlavní přínosy systémové změny“ obsahující sedm podsekcí (dostupnost, kvalita, efektivita, snížení zátěže, zapojení komunity, kvalita rozhodování, řízení na základě dat). HK oceňuje strukturalizaci. Při bližším čtení však HK shledává, že sedm „přínosů“ jsou v podstatě sedm různých pohledů na tutéž věc — koordinaci péče prostřednictvím digitální platformy. Jde o jeden mechanismus popsany sedmkrát ze sedmi úhlů, nikoli o sedm různých mechanismů zlepšení. To samo o sobě není chyba, ale neopravňuje to k tvrzení, že projekt přinese sedm různých systémových dopadů. Pro celou logiku projektu klíčové tvrzení žadatel formuluje v Popisu systémové změny takto: „Bez těchto nástrojů by koordinace byla možná pouze manuálně, což v praxi omezuje kapacitu case manažera na jednotky klientů, zatímco s využitím nástrojů CHSP může efektivně koordinovat péči pro desítky klientů současně.“ Tento výrok obsahuje exponenciální tvrzení o škálovatelnosti — z jednotek na desítky. Bez něj projekt nemá systémový rozměr, pouze rozšiřuje rozsah služby u jednoho poskytovatele. Toto klíčové tvrzení však není v žádné z příloh doloženo daty. Ve zprávě o průběhu empatické fáze není uvedeno, kolik klientů koordinoval jeden case manažer před a po nasazení nástrojů CHSP, ani kolik času konkrétně CHSP ušetřilo. Celá argumentace systémové změny tedy stojí na neověřené premise. Ambice v oblasti legislativních změn zůstávají ve třetí verzi vágně formulovány. Žadatel chce, aby case management byl	Ano

									<p>zakotven jako samostatná služba v zákoně č. 108/2006 Sb. obdobně jako sociální poradenství podle § 37. Tento cíl je legitimní, ale jeho dosažení v horizontu 31 měsíců realizace projektu, při kapacitě 0,3 úvazku advokačního experta a bez doloženého politického partnera, je realisticky nedosažitelné. Zákon o sociálních službách se mění zřídkka, po dlouhé politické debatě a v koordinaci s celkovou reformou sociálních služeb, která se v ČR připravuje již léta. Žadatel tuto skutečnost v dokumentaci nereflektuje a deklaruje legislativní změnu jako součást projektových dopadů. Cíle projektu jsou ve třetí verzi formulovány srozumitelně z pohledu žadatele (rozvoj platformy, rozšíření kapacit Chytré péče, pilotování case managementu u 50 klientů), méně srozumitelně z pohledu vnějšího prostředí. Není přitom srozumitelný posun v tom, jak jsou popsány očekávané změny pro jednotlivé cílové skupiny ani mechanismy jejich dosažení, a ani ve třetí verzi není jasné, koho konkrétně má žadatel u jednotlivých cílových skupin na mysli. Stejně jako v předešlých podáních zůstává nejasná i vazba mezi závěry z empatické fáze, formulovanými cíli projektu a plánovanými aktivitami. Vnitřní nekonzistence projektu mezi deklarovanými aktivitami a indikátory přitom přetrvává a ve třetí verzi nebyla odstraněna. V žádosti jsou cílové hodnoty indikátorů 622002 (počet podporovaných orgánů veřejné správy) a 626000 (účastníci se získanou kvalifikací) stanoveny na 0. Přitom v klíčových aktivitách KA1, KA3 a KA5 se opakovaně mluví o zapojení kraje, ORP a o školení uživatelů, koordinátorů, partnerů. Projekt v této verzi působí spíše jako rozšíření vlastních činností a vlastní digitální infrastruktury žadatele než jako krok k jasně formulované systémové změně. Doplnění Popisu systémové změny přidává koncepční rámec, ale empirickou oporu ani závazky vnějších aktérů, které by deklarované dopady činily věrohodnými, nepřináší.</p>	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	<p>Evaluační design vychází z přístupu Theory-Based Impact Evaluation (TBIE), což HK ocenila již ve druhém podání. Ve třetí verzi je rámec teorie změny rozpracován strukturovaněji (model T-B-I-E: spouštěč, cílové změny chování, intervence, dopady) a žadatel rozčlenil očekávané výstupy na úrovně outputs, outcomes, impacts. Tato struktura usnadňuje čtení. Při bližším pohledu však evaluační design ve třetí verzi obsahuje řadu nedostatků, které byly žadateli komunikovány již ve druhém kole hodnocení a které nebyly opraveny. V úvodu evaluačního designu je deklarováno šest evaluačních otázek. Při jejich rozpracování v dalších stranách dokumentu však dochází k zásadnímu nesouladu: otázka číslo 4 v</p>	Ano

									rozpracování ("Jak digitální nástroje podporují změně chování aktérů?") není v původním seznamu otázek; otázka číslo 6 z původního seznamu (komunitní plány a strategické dokumenty) v rozpracování chybí úplně. Z deklarovaných šesti otázek je v dokumentu rozpracováno pět, jedna je nová a jedna zmizela. Toto je typ redakční chyby, kterou by si autor evaluačního designu měl při kontrole povšimnout, pokud si jí nevšiml ani autor, ani žadatel, který dokument podepsal a podává, HK si oprávněně klade otázku, kolik dalších takových chyb se v dokumentaci nachází. Indikátory u jednotlivých evaluačních otázek nejsou operacionalizovány. Pro otázku 2 (zátěž neformálních pečovatелů) má sloužit indikátor "Hodnocení subjektivní zátěže", bez uvedení jakéhokoli konkrétního měřicího nástroje, ačkoli pro tuto oblast existují mezinárodně standardizované dotazníky používané ve výzkumu po desetiletí. Pro otázku 3 (kvalita života seniorů) má sloužit "Subjektivní hodnocení kvality života", "Pocit bezpečí" a "Snížení osamělosti", opět bez konkrétního validovaného nástroje. Evaluační měření tak v praxi proběhne formou "zeptáme se klientů, jak se jim daří", což pro TBIE design není dostatečné. U evaluační otázky 1 (dostupnost služeb) je uvedeno šest indikátorů, ale pět z nich měří rozsah projektu (počet zapojených seniorů, dobrovolníků, poskytovatelů, plánů péče), nikoli dostupnost. Pouze jeden indikátor (průměrná doba reakce na žádost o službu) skutečně měří dostupnost. Otázka a indikátory tedy neměří totéž. Veškeré zdroje dat pro evaluaci jsou v rukou samotného žadatele, Integrovaná platforma péče ICP, mobilní aplikace, rozhovory s aktéry zapojenými v projektu. Žadatel hodnotí sám sebe vlastními daty z vlastní platformy. Pro objektivitu by HK uvítala alespoň částečné využití externích datových zdrojů (statistiky kraje, MPSV, ÚZIS, hodnocení nezávislého výzkumného pracoviště). Pro realizační fázi výzvy 051 by HK očekávala dotažený evaluační design, s konkrétními měřicími nástroji, jasným časováním sběru baseline, kontrolním srovnáním a operacionalizací indikátorů. Třetí verze designu udržuje TBIE rámec, ale do operativní podoby ho nedotahuje. K posunu oproti druhému podání nedošlo.	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Rozpočet třetího podání je formálně podobný druhému, žadatel doplnil přílohu Odůvodnění položek rozpočtu, která lépe vysvětluje strukturu osobních nákladů a vazbu úvazků na klíčové aktivity. Předložený rozpočet je o cca 700 000,- Kč nižší než v předešlé žádosti. Tato skutečnost vyplývá z kratší doby realizace. V doložené příloze žadatel specifikuje jednotlivé položky. Z části reflektuje	Ano

									<p>doporučení HK. HK toto zpřesnění oceňuje. Nejasné je, jak žadatel zapojí spolupracující subjekty vzhledem k velkému množství činností, které budou zajišťovat. Z rozpočtu vyplývá 3x 0,3 úvazku, ale subjekty jsou čtyři. Dále musí HK upozornit na jednu zásadní disproporci. Z celkového rozpočtu 16,5 mil. Kč jde na IT složku projektu možná až 8,2 mil. Kč (osobní náklady IT specialistů cca 4,2 mil. Kč + klíčová aktivita KA1 Vývoj a úpravy řešení cca 4 mil. Kč). Na přímou práci se sociálními pracovníky v terénu jde přibližně 5 mil. Kč (2,5 úvazku case manažerů a koordinátorů). Pro projekt z realizační fáze sociální inovace, který má pilotovat ověřené řešení u 50 klientů, je tento poměr neobvyklý — projekt utratí na vývoj softwaru víc než na samotnou sociální práci. Žadatel se přitom k povaze tohoto vývoje sám vyjadřuje. Ve zprávě o průběhu empatické fáze uvádí: "Aktuální podoba dashboardu pro Case/Care manažery je pouze základním prototypem. V této podobě je využitelný interně, avšak není dostatečně uživatelsky přívětivý pro širší nasazení u jiných poskytovatelů mimo projekt Chytrá péče." V příloze Digitální nástroje pak žadatel popisuje rozsáhlou funkcionalitu na 23 stranách, aniž by rozlišil, co z popsaného již existuje a co se má z projektu nově vyvinout. Mobilní aplikace je přitom dle žadatelova vlastního přiznání již dostupná na App Store a Google Store a aktivně se využívá. Co se tedy vlastně z těch až 8,2 mil. Kč vyvíjí, HK z dokumentace přesně neurčí. V této souvislosti vzniká i druhá otázka. Žadatel v inkubační fázi výzvy 057 vyvinul prototyp, který sám označuje za nepoužitelný pro nasazení mimo vlastní organizaci. V realizační fázi výzvy 051 nyní žádá další prostředky na jeho přepracování. Realizační fáze má přitom pilotovat ověřené řešení, ne vyvíjet další iteraci řešení. Pokud nástroj z inkubace není ve stavu pro realizaci, vzniká otázka, zda správným krokem není návrat do inkubační fáze, nikoli posun do fáze realizační. V rozpočtu žadatel počítá s nákupem 150 kusů asistivních SOS zařízení v hodnotě 525 tis. Kč. Indikátor 600000 (celkový počet účastníků) je přitom uveden na 50 osob. HK postrádá vysvětlení, proč se nakupuje třikrát více kusů, než kolik je deklarovaných účastníků projektu, proč mají být poskytnuty klientům bez vrácení. HK konstatuje, že rozpočet je v jednotkových cenách hospodárný, položky odpovídají doporučeným hladinám MPSV. Strukturálně však rozpočet nese známky projektu, kde sociální pilotáž slouží jako rámec pro pokračující dovývoj a komercializaci IT produktu žadatele. Při osobní účasti na HK však žadatel upřesnil, že neplánuje po skončení projektu produkt komercializovat.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Třetí podání obsahuje aktualizovanou přílohu Odůvodnění položek rozpočtu, která rozkresluje strukturu osobních nákladů jednotlivých rolí a vysvětluje jejich vazbu na klíčové aktivity. I v tomto podání žadatel specifikuje části týkající se finančního zdůvodnění a popisuje vazbu mezi plánovanými aktivitami a jednotlivými položkami rozpočtu. Tyto skutečnosti přispívají k lepší orientaci v nákladech a zvyšují transparentnost jejich účelu. HK toto vylepšení v transparentnosti oceňuje. Žadatel udržuje rozpočet v mezích doporučených cenových hladin a nevykazuje zjevná nadhodnocení jednotlivých položek. Současně i ve třetím podání přetrvává nejasnost ve vztahu projektu k existující činnosti a infrastrukturu žadatele. V příloze Vize a systém na závěr kapitoly V. Udržitelnost a rozvoj žadatel doslova uvádí: "Chytrá péče dnes zaměstnává 60 specialistů a provozuje pět sociálních služeb. Díky tomu může i ve svém vlastním prostředí udržet chod digitální platformy, metodiku péče a z interních zdrojů postupně rozšiřovat síť vyškolených Case manažerů a koordinátorů." Žadatel tedy v téže žádosti, ve které žádá o 16,5 mil. Kč veřejných peněz, výslovně uvádí, že základ systému zvládne udržet ze svých zdrojů a postupně bude rozšiřovat síť zapojených odborných pracovníků. Logika tohoto argumentu zůstává HK nejasná, buď je projekt finančně nezbytný a žadatel by tvrzení o vlastní soběstačnosti uvádět neměl, nebo žadatel skutečně soběstačný je a otázka po nezbytnosti veřejné podpory se stává legitimní. Příloha Vize a systém dále otevřeně popisuje čtyři scénáře udržitelnosti A–D. Scénář A (plná systémová integrace s krajem) je deklarovaný cíl projektu, ale závisí na zapojení Středočeského kraje, jehož závazek v dokumentaci chybí. Scénáře B (hybridní), C (samostatný rozvoj s "modelem komunitní licence" a "data-as-a-service") a D (minimalistická udržitelnost) všechny vedou ke komerčnímu nebo polokomerčnímu pokračování platformy v rukou žadatele. Toto je obchodní strategie, kterou je správné mít, žadatel ji ostatně přiznává otevřeně, což HK oceňuje. Ale otevřenost nezbavuje HK povinnosti se ptát: financuje projekt z veřejných peněz vznik komerčního produktu, jehož budoucí využívání bude vázáno na komerční vztah s žadatelem? Vlastnictví výstupů projektu, IPR k platformě ICP a režim nakládání s daty 50 klientů, kteří se mají do pilotáže zapojit, projektová dokumentace neřeší. (Toto žadatel částečně osvětlil během osobní účasti). Žadatel ani ve třetím podání nevyjasňuje, jakou kapacitou se počítá u externích aktérů (kraj, ORP, partnerské MAS, poskytovatelé). U doložených partnerů jsou	Ano

									prohlášení o spolupráci formulována nezávazně. Hospodárnost je tak obhájena především v úzkém smyslu, ve struktuře položek a jednotkových cenách, méně v širším smyslu, ve vztahu k tomu, co projekt v ekosystému skutečně přinese. HK konstatuje, že třetí podání Odůvodněním položek rozpočtu zlepšuje formální orientaci v nákladech, ale neodstraňuje předchozí výtku, jak projekt konkrétně navazuje na současné činnosti žadatele, jakým způsobem využívá jeho stávající kapacity či infrastrukturu a do jaké míry jsou již existující služby, technologie nebo procesy reálně zapojeny do implementace projektu.	
5. Proveditelnost	K	Ne	5,00	20,00		0,00	7,50			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ne	2,50	10,00		5,00	2,50	nedostatečné	Ve třetí verzi žadatel přikládá čtyři Prohlášení o spolupráci. HK toto oceňuje jako konkrétní formální posun oproti druhému podání. HK rovněž kladně hodnotí, že popisu zapojení aktérů je i v této verzi věnována samostatná klíčová aktivita a že je patrná snaha postupovat podle principů co-designu a human-centered designu, tedy zapojit nejen profesionály a instituce, ale i seniory, pečující, dobrovolníky a obce. Většímu upřesnění tohoto zapojení se však žadatel nevěnuje. Při pozorném čtení prohlášení HK shledává limity, které dosah tohoto posunu významně oslabují. Prohlášení o spolupráci jsou textově téměř identická, sdílejí stejnou strukturu, stejné odstavce, ... Sám tento postup není zakázán, ale o samostatném uchopení tématu a o reálném zapojení každého z partnerů do plánování projektu nevyovídá, což by ale v kontextu předkládaného projektu a tím, že je zapojení aktérů nová formalizovaná součást, bylo více než vhodné. Všechna tři prohlášení navíc obsahují totožnou doložku: „Nezakládá právní nárok na plnění... a nepředstavuje smluvní závazek." Tedy partner výslovně formuluje svůj vstup jako nezávazný. Pro realizační fázi výzvy 051, která stojí na existující ověřené spolupráci, je nezávazné prohlášení slabý důkaz. HK také upozorňuje na to, že Středočeský kraj sice ve třetí verzi doložil vyjádření k zapojení, nedoložil však přesnější a závaznější dokument o spolupráci, který by obsahoval závazek systém převzít. Středočeský kraj je přitom v anotaci projektu, v evaluačním designu i v Modelu krajské implementace označován za „strategického partnera" a celá konstrukce udržitelnosti ve scénáři A stojí na tom, že kraj systém převezme. Žadatel ve druhém podání argumentoval, že před schválením projektu nelze získat z úrovně kraje konkrétní závazek; HK to tehdy přijala. Doložené vyjádření však deklaruje zájem o spolupráci, nikoli ochotu řešení převzít — a právě převzetí je tím, na čem scénář A stojí. Žadatel projekt podává	Ano

									<p>potřetí; je-li kraj skutečně připraven jej převzít, pak by alespoň dvouřádkový dopis o takovém záměru tuto klíčovou nejistotu rozptýlil. Zapojení dobrovolníků zůstává i ve třetí verzi nedostatečně podloženo. Žadatel v přílohách Vize a systém popisuje rozsáhlý záměr zapojení komunitních a „místních“ dobrovolníků, ale neuvádí strategii náboru, kým a jak budou školeni, jakou organizací budou kryti pojištěním a metodickým vedením, ani jak zajistí jejich motivaci a dlouhodobou stabilitu, což v českém prostředí představuje významné riziko. Příloha Zpráva o průběhu empatické fáze přitom obsahuje empirickou skutečnost, která za zmínku stojí: v pilotáži 057 bylo zapojeno celkem sedm „místních dobrovolníků“ a ani jeden z nich nevyužíval mobilní aplikaci CHSP. Žadatel tuto skutečnost ve své zprávě sám zaznamenává a vysvětluje ji tím, že místní dobrovolníci jsou vázáni na jednoho klienta, často ve vyšším věku, často bez chytrého telefonu. To je důležité zjištění z reality. Důsledek pro projekt 051 by měl být zřejmý, pokud měl klíčový digitální nástroj nulové využití u jedné z deklarovaných cílových skupin, navržené řešení nemusí nepokrývat to, co tvrdí. Žadatel ale tuto skutečnost ve třetí verzi nereflktuje a plánuje zapojit dobrovolníků více. Rovněž zapojení Středočeského kraje je popsáno jako budoucí činnost (odborná spolupráce, sledování dat, využití pro komunitní plánování), ale není doloženo, kdo z kraje za spolupráci odpovídá, jaké jsou jeho kapacity, a v jakém vztahu je toto zapojení k existujícím závazkům kraje v oblasti KPSS. Nad rámec jednotlivých partnerů zůstává problémem i samotný mechanismus zapojení. Žadatel nadále setrvává u workshopů a fokusních skupin jako nástrojů sběru podnětů; ani ve třetí verzi však není garantováno, zda získaná zpětná vazba bude mít reálný vliv na rozhodování o vývoji řešení. Chybí jasně popsání role konkrétních aktérů v pilotu a zejména způsob, jakým se jejich zpětná vazba promítne do dalšího vývoje. Proces je popsán spíše v rovině setkávání a sběru podnětů než v rovině jejich konkrétního promítnutí do úprav aplikace, metodiky a vazeb na vnější prostředí. HK uznává, že čtyři přiložená prohlášení o spolupráci představují určitý formální posun oproti druhému podání. Současně konstatuje, že obsahová podstata nedostatku — slabost závazku partnerů, chybějící závazek klíčového strategického partnera (kraje) k převzetí řešení a nezohledněná zkušenost se zapojením dobrovolníků z předchozí pilotáže, zůstává ve třetí verzi nevyřešena.</p>	
	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	<p>Žadatel i ve třetí verzi pracuje s pěti klíčovými aktivitami (KA1 Vývoj a úpravy řešení, KA2 Pilotování a realizace, KA3 Spolupráce a</p>	Ano

<p>5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.</p>								<p>spolupráce, KA4 Evaluace, KA5 Advokační činnost). Žadatel doplňuje přílohu Harmonogram projektu (Ganttův diagram 4/2026–10/2028), což zlepšuje časovou orientaci v aktivitách. HK toto doplnění oceňuje. Přesto v popisu jednotlivých aktivit nadále chybí konkrétnější upřesnění jejich průběhu: není jasně vymezeno, kdo se jednotlivých aktivit účastní, jaká je jejich časová dotace, v jakém rozsahu budou zapojeni aktéři v jednotlivých krajích ani jak se aktivity vztahují k reálným kapacitám v územích. Klíčovou přílohou pro posouzení toho, co se v projektu skutečně vyvíjí, je dokument Digitální nástroje (Příloha č. 6) v rozsahu 23 stran. Po jeho pečlivém čtení HK musí konstatovat několik skutečností, které jsou pro hodnocení relevantní. Příloha popisuje rozsáhlou funkcionalitu digitálních nástrojů (Integrovaná platforma péče ICP, modul case manažera, modul koordinátora, pět dashboardů, mobilní aplikace, asistivní zařízení). Popis je ve výsledku detailní, ale opakující se, řízení SLA (garantovaná doba odezvy) je popsáno v dokumentu na čtyřech místech, dashboardy mají generický výčet widgetů bez konkrétních cílových hodnot (např. „průměrná doba převzetí plánu“ bez specifikace, kolik je akceptabilní). Schéma architektury „microservices“ obsahuje šest až sedm bloků (Analytics, WorkFlow manager, FormsDoc, API connector a další), které v textu nejsou identifikovány jako konkrétní komponenty s konkrétní funkcí. Diagram působí spíše ilustrativně než dokumentačně. Příloha rovněž nikde nerozlišuje, co z popsaneho již u žadatele existuje (platforma pro tísňovou péči, kterou Chytrá péče provozuje od roku 2015, mobilní aplikace dostupná na App Store a Google Store, asistivní zařízení s firmwarem Chytré péče), a co se má v projektu nově vyvinout. Bez tohoto rozlišení nelze posoudit adekvátnost rozpočtu na KA1 ani na úvazky IT specialistů. Není zřejmé, jestli projekt platí do vývoje o 30 %, o 50 % nebo o 90 % existujícího systému. S existencí jiných, již fungujících systémů na českém trhu se přitom žadatel ani ve třetí verzi nevyrovnává; bez jasné strategie vůči těmto aktérům a bez jejich zapojení hrozí, že výstupy projektu zůstanou obtížně využitelné mimo vlastní prostředí žadatele a budou mít charakter spíše „ostrovního řešení“. V příloze žadatel popisuje funkcionalitu hodnocení poskytovatelů sociálních služeb hvězdičkami v interním systému, doslova „ala recenze google či např. alza“. Toto hodnocení ovlivňuje „automatické nabízení zdrojů“ v platformě — tedy poskytovatel s nízkým hodnocením od koordinátora dostane méně klientů. Hodnocení registrovaných sociálních služeb interním nástrojem jednoho komerčního subjektu, bez explicitního souhlasu</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									<p>hodnocených, bez možnosti odvolání, bez ošetření GDPR a bez transparentní metodiky, je z hlediska práva a etiky téma, které by mělo být v projektové dokumentaci řešeno. V žádné z příloh řešeno není. Žadatel ve třetí verzi rovněž popisuje koncept „fiktivního zařízení“. Pokud senior z různých důvodů (nezájem, kognitivní omezení, fyzická nepoužitelnost) asistivní zařízení nepoužívá, dostane v systému „fiktivní zařízení“, které mu umožní být veden v platformě. Funkčně tedy jde o workaround pro skutečnost, že celý systém je postaven kolem hardwarového zařízení, které ne všichni senioři mohou nebo chtějí používat. Lidský záměr za touto úpravou HK chápe a oceňuje (reakce na zpětnou vazbu klientů), ale konstrukčně to je obejití slabiny návrhu, ne její řešení. Ani průběh samotného pilotního ověřování není ve třetí verzi dostatečně jasný, zejména pokud jde o zapojení cílových skupin, organizaci vzdělávacích aktivit a testování řešení v různých kontextech. Pro KA5 Advokační činnost žadatel deklaruje cíl legislativního ukotvení case managementu v zákoně č. 108/2006 Sb. Konkrétní výstupy jsou formulovány vágně („podklady“, „doporučení“, „memoranda“). V realistickém horizontu 31 měsíců a při kapacitě 0,3 úvazku advokačního experta je dosažení skutečné legislativní změny v zákoně o sociálních službách v ČR nepravděpodobné. Žadatel tuto skutečnost v dokumentaci nereflektuje. Reálným výstupem KA5 budou patrně podklady, které mohou být využity v budoucích aktivitách jiných subjektů — což je legitimní, ale není to systémová změna. Strategie šíření výsledků ve třetí verzi zůstává založena na zveřejnění analytických dokumentů a evaluačních zpráv a na prezentacích na konferencích. Mechanismus přebírání výsledků veřejnými institucemi či dalšími poskytovateli mimo vlastní organizaci není konkretizován. Ve scénářích B, C a D udržitelnosti v příloze Vize a systém přitom žadatel přiznává, že po skončení projektu uvažuje o komerčním modelu „komunitní licence“, „data-as-a-service“, „partnerství s pojišťovny“. To z hlediska otevřeného šíření výstupů vyvolává oprávněnou otázku, do jaké míry budou výstupy projektu skutečně volně dostupné dalším poskytovatelům, nebo do jaké míry bude jejich využívání podmíněno komerčním vztahem se žadatelem. HK konstatuje, že třetí podání přináší dílčí formální zpřesnění (Harmonogram, Digitální nástroje, Odůvodnění rozpočtu), avšak věrohodnost realizace aktivit a strategie šíření zůstává v zásadě beze změny oproti druhému podání.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------